

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
13 У. 25924/10
27.10.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Ђ. Ђ. из Р. К., против решења туженог Комисије Скупштине Фонда за социјално осигурање војних осигураника за ревизију и решавању у другом степену о правима из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника, ... број ... број ... од ... године у предмету инвалидске пензије, у нејавној седници већа одржаној дана 27.10.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Фонда за социјално осигурање војних осигураника бр. ... бр. ... од ... године, којим је одбијен, као неоснован, захтев тужиоца за признавање права на инавалидску пензију.

У тужби поднетој Управном суду дана 18.08.2010. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права и неправилно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Истиче да су првостепени и другостепени органи погрешно оценили поднете доказе и његове наводе те је дошло је до погрешног закључка, до незаконитог и неправилног решења. Са разлога ближе наведених у тужби, предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на поднету тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је с обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање на које је примењен одговарајући материјални пропис без повреде правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари основано нашао оспореним решењем, да решењем првостепеног органа није повређен закон на штету тужиоца. За овакву оцену и одлуку тужени орган је дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд. Ово са разлога што је жалиоцу – десетару по уговору, престала професионална војна служба Наредбом Пов. бр. ... Командата Војне поште ... К. , од ... године, из разлога што је истекао уговорни рок, јер је тужилац примљен у службу у Војсци на одређено време по Уговору бр. ... од ... године који је закључен са Војном поштом ... Б. и да му према том уговору договорени рок истиче ... године. Решењем Војне поште бр. ... Пов. бр. ... од ... године разрешен је од професионалне војне службе са даном ... године и према решењу исте Војне поште Ин бр. ... од ... године, остварио је укупан пензијски стаж од 07 година, 01 месеци и 26 дана.

Одредбом чл. 270. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ", бр. 43/94) прописано је да када је за решавање о праву по овом закону потребно утврдити здравствену неспособност због које наступа инвалидност професионалног војника телесно оштећење или постојање потребе за сталну помоћ и негу од стране другог лица, налаз, оцену и мишљење за утврђивање тих чињеница даје у првостепеном поступку надлежна Виша војно-лекарска комисија а у другостепеном поступку Главно војно-лекарска комисија.

Одредбом чл. 108. Закона о Војсци Југославије, прописано је да професионалном војнику примљеном у служби у Војсци на одређено време служба престаје истеком уговореног рока, став 2. истог члана предвиђа да лицу из става 1. овог члана служба престаје и пре истека уговореног рока ако је на основу оцене и мишљења надлежног органа здравствене службе утврђено да је трајно неспособан за службу у Војсци или је неспособан за дужност за коју је примљен у служби по уговору.

Код овако утврђеног чињеничног стања и по схватању Управног суда правилно је тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену на решење првостепеног органа налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је одбио захтев тужиоца за признање права на инвалидску пензију. Ово са разлога што је за признавање права на инвалидску пензију по Закону о Војсци Југославије неопходно да је професионалном војнику професионална војна

служба престала због утврђене трајне неспособности за професионалну војну службу а што са тужиоцем није случај, јер је тужиоцу служба престала услед истека уговореног рока како је утврђено напред наведеном Наредбом о престанку професионалне војне службе и у складу са цитираним чланом 108. ст. 1. Закона, тако да тужилац не може основано захтевати остваривање права на инвалидску пензију.

Суд је ценио наводе тужбе али налази да су неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. За решавање по захтеву за признавање права на инвалидску пензију неопходно је да је Налазом, оценом и мишљењем надлежне војнолекарске комисије на коју именованог упућује Гарнизона амбуланта или Војномедицински центар на захтев професионалног војника или његовог претпостављеног старешине, утврђена трајна неспособност за професионалну војну службу и у складу са таквим налазом, надлежни старешина доноси Наредбу о престанку службе. Фонд није надлежан да одлучује о питањима везаним за основ престанка службе.

Са изнетих разлога Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 27.10.2011. године, 13 У. 25924/10

Записничар
Снежана Томић,с.р.

Председник већа – судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП